

Sygn. akt VII U 2103/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Danuty Dadej - Więsyk

Protokolant p. o. prot. sądowego Katarzyna Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2015 roku w Lublinie

sprawy K. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres

na skutek odwołania K. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 3 września 2014 roku znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala K. K. prawo do okresowej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy poczynwszy od dnia 1 września 2014 roku do dnia 1 września 2015 roku.

Sygn. akt VII U 2103/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 września 2014 roku, znak:(...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił K. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.). W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż decyzja została wydana w oparciu o orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS, która uznała, iż wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy (decyzja – k. 191 akta rentowe).

W odwołaniu K. K. domagała się zmiany decyzji i przyznania prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (odwołanie – k. 2 akta sprawy)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego odrzucenie wskazując, iż ubezpieczona wniosła odwołanie od orzeczenie lekarza orzecznika ZUS. Ponadto organ rentowy powołał się na argumenty jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie - k. 3 a.s.).

Pismem z dnia 14 października 2014 roku K. K. sprecyzowała swoje odwołanie wskazując, iż odwołuje się od decyzji organu rentowego z dnia 3 września 2014 roku (pismo – k. 7 a.s.).

W toku postępowania wnioskodawczyni podtrzymała swoje stanowisko procesowe zaś pełnomocnik organu rentowego wnosił o oddalenie odwołania (protokół – k. 47 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 29 lipca 2014 roku K. K. złożyła wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek – k. 177 a.r.). W okresie od dnia 22 sierpnia 2010 roku do dnia 31 sierpnia 2014 roku wnioskodawczyni była uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Skarżąca posiada wykształcenie zasadnicze zawodowe - w zawodzie kucharz, w którym to zawodzie pracowała ponad 20 lat (wywiad zawodowy – k. 181 a.r., wniosek o wydanie orzeczenia – k. 179 a.r.).

W związku z rozpoznaniem wniosku lekarz orzecznik ZUS dokonał oceny niezdolności do pracy ubezpieczonej. W orzeczeniu z dnia 13 sierpnia 2014 roku lekarz orzecznik ZUS po rozpoznaniu po przebytej operacji przepukliny j. miazdżystego krążka m-k L4-L5 – S1 2009 r., żyłaków LKD, zespołu bolesnego barku P w wywiadzie uznał, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie – k. 183 a.r.).

Od powyższego orzeczenia K. K. wniosła sprzeciw (sprzeciw – k. 185 a.r.).

W orzeczeniu z dnia 1 września 2014 roku Komisja Lekarska ZUS ustaliła, iż wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy. W uzasadnieniu Komisja Lekarska ZUS wskazała, iż orzeczenie wydane zostało po przeprowadzeniu bezpośredniego badania wnioskodawczyni oraz po dokonaniu analizy przedstawionej dokumentacji medycznej (orzeczenie – k. 189 a.r.).

Przedmiotowe orzeczenie stanowiło dla organu rentowego podstawę do wydania zaskarżonej decyzji.

Na etapie postępowania sądowego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy o specjalnościach neurologicznej, neurochirurgicznej, ortopedycznej, psychiatrycznej oraz chirurgii naczyń (postanowienie k. 8 a.s.) oraz opinii uzupełniającej biegłych sądowych lekarzy o specjalnościach neurologicznej i neurochirurgicznej.

Sąd ustalił, że u wnioskodawczyni występuje (...) (opinia – k. 17 – 17 v. a.s.).

W opinii z dnia 2 grudnia 2014 roku biegli lekarze sądowi wskazali, iż wnioskodawczyni ma stałe dolegliwości bólowe promieniujące do obu kończyn dolnych, trwających z różnym nasileniem od 2009 roku. Obecnie dolegliwości bólowe wyraźnie ograniczają ubezpieczonej możliwości poruszania się. Przyczyną obserwowanych dolegliwości są (...) (opinia – k. 17 – 17 v. a.s.).

Z treści opinii wynika, iż w ocenie psychiatrycznej powódka posiada zaburzenia adaptacyjne, które mają charakter łagodnych zaburzeń sytuacyjnych nie wpływających na zdolność do pracy (opinia – k. 17 – 17 v. a.s.).

W ocenie neurologicznej u powódki stwierdzono w rozpoznaniu zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z zespołem bólowym przebyte operacje dyskopatii na poziomie L4-L5 i L5-S1 (opinia – k. 17 – 17 v. a.s.).

We wnioskach końcowych omawianej opinii biegli lekarze sądowi wskazali, iż w związku z utrzymującymi się dolegliwościami neurologicznymi w skutek zmian bliznowatych w kanale kręgowym K. K. jest częściowo niezdolną do pracy w okresie od 1 września 2013 roku do 1 września 2015 roku (opinia – k. 17 – 17 v. a.s.).

W opinii z dnia 26 marca 2015 roku biegły lekarz sądowy ortopeda, wskazał, iż wnioskodawczyni cierpi na (...) (opinia – k. 29 a.s.).

Z omawianej opinii wynika, iż biegły po zbadaniu ubezpieczonej, zapoznaniu się z dokumentacją zawartą w aktach sprawy i dostarczoną przez wnioskodawczynię, nie stwierdził całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym oraz nie stwierdził u wnioskodawczyni niezdolności do samodzielnej egzystencji. W uzupełnieniu omawianej opinii w piśmie z dnia 28 kwietnia 2015 roku biegły wskazał, iż nie stwierdza u wnioskodawczyni długotrwałej niezdolności do pracy, zaś okresowo zaostrzające się dolegliwości bólowe mogą być leczone w ramach czasowej niezdolności do pracy (opinia – k. 29 a.s., pismo biegłego uzupełniające opinię – k. 38 a.s.).

Pełnomocnik organu rentowego pismem procesowym z dnia 2 czerwca 2015 roku w związku z zastrzeżeniami do opinii biegłych sądowych z dnia 2 grudnia 2014 roku złożonymi przez Lekarza – Członka Komisji Lekarskiej ZUS wnosił o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłych, którzy wydali w/w opinię (pismo procesowe – k. 42 a.s.).

W zarzutach do powyższej opinii Lekarz – Członek Komisji Lekarskiej ZUS wskazał, iż stanowisko orzecznicze biegłego z zakresu neurochirurgii w opinii z dnia 2 grudnia 2014 roku i ustalenie częściowej niezdolności do pracy jest sprzeczne z opinią biegłego lekarza ortopedy z dnia 26 marca 2015 roku oraz z jej uzupełnieniem z dnia 28 kwietnia 2014 roku (zastrzeżenia – k. 43 a.s.).

Postanowieniem z dnia 8 czerwca 2015 roku Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej biegłych lekarzy sądowych neurologa i neurochirurga celem ustosunkowania się do zastrzeżeń Przewodniczącego Komisji Lekarskiej ZUS złożonych do treści opinii (postanowienie – k. 47 v. a.s.).

W uzupełniającej opinii z dnia 2 lipca 2015 roku biegli wskazali, iż (...) (opinia – k. 53 a.s.).

Z treści omawianej opinii wynika również, że błędna jest interpretacja iż masa galaretowata jądra miążdżystego podlega resorpcji. Przepuklina dysku w szczególności szyjnego to bardzo często uwapniony, przemieszczony fragment do kanału kręgowego, który wraz z osteofitami na krawędziach trzonów powoduje ucisk. Jest to tak zwany dysk twardy, który wymaga najczęściej wypiłowania tej zmiany z przestrzeni między kręgową i tylko takie usunięcie jest możliwe (opinia – k. 53 a.s.).

W ocenie biegłych u wnioskodawczyni istnieje naruszenie sprawności kanału kręgowego w taki sposób iż powoduje częściową niezdolność do pracy w okresie od 1 września 2013 roku do 1 września 2015 roku (opinia – k. 53 a.s.).

Pełnomocnik organu rentowego pismem procesowym z dnia 20 sierpnia 2015 roku w związku z zastrzeżeniami do opinii biegłych sądowych z dnia 2 lipca 2015 roku złożonymi przez Przewodniczącego Komisji Lekarskich ZUS wnosił o dopuszczenie dowodu z łącznej opinii innego biegłego neurochirurga i ortopedy (pismo procesowe – k. 61 a.s.).

W zarzutach do powyższej opinii Przewodniczący Komisji Lekarskich ZUS podtrzymał wcześniejsze zastrzeżenia wyrażone w piśmie z dnia 29 maja 2015 roku (zastrzeżenia – k. 62 a.s.).

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o przytoczone dowody z dokumentów zawartych w aktach sprawy i aktach organu rentowego które obdarzono wiarą w całości. Zostały one sporządzone w przepisanej formie, w oparciu o obowiązujące w dacie ich wydania przepisy prawne, przez kompetentne osoby w ramach przysługujących im uprawnień.

Rozstrzygając w sprawie Sąd oparł się na opinii biegłych sądowych o specjalnościach z zakresu neurochirurgii i neurologii, którzy uznali wnioskodawczynię za częściowo niezdolną do pracy w okresie od 1 września 2013 roku do 1 września 2015 roku. Biegli przebadali wnioskodawczynię, wnikliwie przeanalizowali jej dokumentację medyczną i omówili wpływ zdiagnozowanych u niej schorzeń na zdolność do pracy.

Wnioski zawarte w powołanych opiniach są wystarczająco uzasadnione. Z tych względów powołane opinie Sąd uznał za wiarygodne, miarodajne i wyczerpujące a przez to przedstawiające wystarczające wiadomości specjalne, niezbędne do merytorycznego rozstrzygnięcia zarzutów zawartych w odwołaniu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1999 roku, sygn. II UKN 96/99).

Z wnioskami w/w opinii nie zgadzał się organ rentowy. W zastrzeżeniach do opinii biegłych lekarzy sądowych z zakresu neurochirurgii i neurologii Przewodniczący Komisji Lekarskich ZUS wskazywał, iż ustalenie u wnioskodawczyni częściowej niezdolności do pracy jest sprzeczne z opinią biegłego lekarza ortopedy z dnia 26 marca 2015 roku oraz z jej uzupełnieniem z dnia 28 kwietnia 2014 roku. W związku z powyższym pełnomocnik organu rentowego wnosił o dopuszczenie kolejnych opinii biegłych.

Sąd nie uznał za konieczne wywoływania nowej opinii i wnioski dowodowy oddalił. Wbrew zarzutom organu rentowego, Sąd uznał, iż opinia biegłych z 2.12.2014 r. wraz z uzupełnieniem jest pełna i oparta na dokumentacji medycznej, co wynika z jej treści. Niezasadny jest zarzut, iż wnioski opinii wynikają wyłącznie z klinicznego stanu skarżącej z dnia badania przez biegłych, Biegli neurolog i specj. neurochirurgii w opinii uzupełniającej szczegółowo uzasadnili niezdolność do pracy wnioskodawczyni wynikającą z naruszenia sprawności kanału kręgowego a dodatkowo stwierdzili obecność objawów korzeniowych, braku lewego odruchu skokowego i zaburzenie czucia powierzchniowego. Wbrew zarzutom organu, iż był to stan odmienny od wyników badania innych lekarzy, należy podnieść, iż identyczne zapisy znajdują się w dokumentacji wnioskodawczyni z Poradni Neurologicznej na przestrzeni od 21.10.2014 r. do 9.06.2015 r.

Organ rentowy jako zarzut podnosi również, iż biegli stwierdzają niezdolność do pracy wnioskodawczyni od dnia 1.09.2013 r. Należy zauważyć, iż w tej dacie skarżąca pobierała rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy na podstawie orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS z 13.08.2013 r.

Tym samym w ocenie Sądu zawarte w aktach opinie są wystarczające do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy i zawierają niezbędne wiadomości specjalne oraz kompleksową analizę stanu zdrowia badanej, natomiast zgłaszane kolejne wnioski prowadzą do przewlekłości postępowania (por. wyrok SN z 10 września 1999r., II UKN 96/99, OSNP 2000/23/869).

Sąd nie przyjął za podstawę swoich ustaleń opinii biegłego ortopedy z 26.03.2015 r. wraz z uzupełnieniem z uwagi na jej chaotyczny charakter oraz mając na uwadze, iż bardziej miarodajną dla oceny rodzaju schorzeń skarżącej jest ocena neurologa i neurochirurga. Biegły ortopeda w opinii głównej we wnioskach „nie stwierdza całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym i nie stwierdza niezdolności do pracy wnioskodawczyni. „Natomiast wezwany do wypowiedzenia się zgodnie z tezami postanowienia, orzeka, iż z uwagi na opisaną wydolność narządu ruchu nie stwierdza u skarżącej długotrwałej niezdolności do pracy”. Nie negując rozpoznań oraz wyników badań narządu ruchu dokonanych przez biegłego ortopeda należy mieć na uwadze, iż niezdolność do pracy wnioskodawczyni była orzekana z powodu dyskopatii i zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa.

Kierując się powyższymi wskazaniem Sąd Okręgowy w całości podzielił wnioski biegłych lekarzy sądowych z zakresu neurochirurgii i neurologii w zakresie ustalenia u wnioskodawczyni częściowej niezdolności do pracy w okresie od 1 września 2013 roku do 1 września 2015 roku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie K. K. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 748) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Pojęcie niezdolności do pracy zdefiniowane zostało w art. 12 cytowanej ustawy, który to przepis stanowi, iż niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do

pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest natomiast osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Zgodnie z art. 13 ust. 2 i 3 ustawy niezdolność do pracy orzeka się na okres nie dłuższy niż 5 lat, bądź na okres dłuższy niż 5 lat, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy przed upływem tego okresu.

Organ rentowy odmówił wnioskodawczyni przyznania renty gdyż nie spełniła jednego z warunków wynikających z w/w ustawy – brak niezdolności do pracy.

Zgodnie z art. 107 powołanej ustawy prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu ustalono zmianę stopnia niezdolności do pracy, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie.

Z powołanych w niniejszej sprawie opinii i biegłych lekarzy sądowych z zakresu neurochirurgii i neurologii jednoznacznie wynika, iż K. K. w okresie od 1 września 2013 roku do 1 września 2015 roku jest częściowo niezdolna do pracy.

Wnioskodawczyni pracowała jako kucharz. Jest to praca średnio-ciężka z przewagą wysiłku fizycznego, wymagająca sprawności obu rąk, wymuszonej pozycji, schylania się, podnoszenia, przenoszenia ciężarów i skarżąca obecnie utraciła w znacznym stopniu zdolność do jej wykonywania.

Zgodnie z treścią art. 59 omawianej ustawy osobie, która spełniła warunki określone w art. 57 powołanej ustawy, przysługuje renta stała - jeżeli niezdolność do pracy jest trwała, lub renta okresowa - jeżeli niezdolność do pracy jest okresowa.

Kierując się wynikami postępowania dowodowego przeprowadzonego w sprawie oraz treścią cytowanych przepisów Sąd Okręgowy ustalił M. K. prawo do okresowej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 września 2014 roku do dnia 1 września 2015 roku, tj. na okres wskazany przez biegłych lekarzy sądowych z zakresu neurochirurgii i neurologii.

Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie powołanych przepisów oraz artykułu 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.